

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Martina Bobáka a Jana Kratochvíla ve věci

žalobkyně: **NICOSA s.r.o.**, IČO: 27252345
sídlem Na žertvách 783/23, 180 00 Praha 8
zast. advokátem Mgr. Lukášem Blažkem
sídlem Pod Děkankou 435/27, 147 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 10. 2022,
č. j. 39463/22/5300-21443-702551,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí (**napadené rozhodnutí**), kterým žalovaný potvrdil dodatečné platební výměry Finančního úřadu pro hl. m. Prahu (**správce daně**) ze dne 16. 11. 2021, č. j. 8738065/21/2008-52522-112064 (**platební výměr I**), č. j. 8738268/21/2008-52522-112064 (**platební výměr II**) a č. j. 8738371/21/2008-52522-112064 (**platební výměr III**; všechny souhrnně též **platební výměry**).

2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

3. Správce daně zahájil s žalobkyní postup k odstranění pochybností na dani z přidané hodnoty (DPH) za zdaňovací období srpen 2019 v rozsahu zdanitelných plnění od podnikající fyzické osoby Ondřeje Šimka (DIČ: CZ8505310055). Žalobkyni zaslal výzvu k odstranění pochybností ze dne 24. 10. 2019. Následně ji dne 16. 12. 2019 sdělil, že jeho pochybnosti přetrvaly. Žalobkyně podala dne 27. 12. 2019 návrh na pokračování v dokazování, načež správce daně v rozsahu neodstraněných pochybností zahájil daňovou kontrolu. Kontrolu zahájil i za zdaňovací období prosinec 2017 a prosinec 2018, a to v plném rozsahu.

4. Správce daně zjistil, že žalobkyně postupovala v rozporu s § 78 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v rozhodném znění (**zákon o DPH**), neboť za zdaňovací období prosinec 2017 a prosinec 2018 neupravila odpočet daně v souvislosti s nemovitostí, kterou nepoužívala v rámci ekonomické činnosti. Jednalo se o byt č. 1613 (A613) včetně garážových stání č. 31 a 32, a to na adrese Miloše Havla 1246/1, Hlubočepy, Praha 5 (**nemovitost**). Správce daně nepřiznal odpočet DPH ani za nákup dvou motocyklů a příslušenství k nim v zdaňovacím období srpen 2019. Ani u těchto motocyklů žalobkyně neprokázala, že je použila k ekonomické činnosti.

5. Správce daně dne 10. 12. 2020 seznámil žalobkyni s výsledky kontrolního zjištění. Následně dne 9. 11. 2021 ji doručil zprávu o daňové kontrole, na jejíž základě vydal platební výměry. Proti platebním výměrům se žalobkyně odvolala. Rozhodnutím specifikovaným v záhlaví žalovaný její odvolání zamítl.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

6. Proti rozhodnutí žalovaného (**napadené rozhodnutí**) se žalobkyně brání žalobou. V ní namítá nesprávné zhodnocení skutkového stavu i předložených důkazů, a také neprovedení navrhovaných důkazů v rámci daňové kontroly.

7. V rozsahu platebních výměrů I a II žalobkyně namítá, že daňové orgány neprokázaly užívání nemovitosti v průběhu roku 2017 a 2018, resp. že by žalobkyně tuto nemovitost uvedla do užívání. Žalobkyně zdůrazňuje, že nemovitost pořídila pro budoucí ekonomickou činnost.

8. Ohledně motocyklů žalobkyně tvrdí, že je používá a bude používat k ekonomické činnosti. Odpočet DPH ve smyslu § 72 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty považuje za oprávněný. Toto žalobkyně prokázala jí předloženými důkazy. Navrhuje výslech odborníka (pracovníka správce daně), který po prohlídce motocyklů uvedl, že opotřebením motocyklů odpovídá jejich stavu (*pozn. soudu*: patrně šlo o vyjádření, že opotřebením motocyklů odpovídá jejich stáří, resp. počtu najetých kilometrů).

9. Žalovaný má naopak za to, že daňové orgány přenesly důkazní břemeno na žalobkyni. S konkrétními pochybnostmi správce daně seznámil žalobkyni výzvou ze dne 26. 6. 2020. V reakci na tuto výzvu žalobkyně přislíbila předložit vyúčtování energií za užívání nemovitosti. Protože tak neučinila, správce daně pokračoval v dokazování. Jeho pochybnosti ohledně využívání nemovitosti k ekonomické činnosti v letech 2017 a 2018 se pak jen dále prohloubily (viz dále). Proto zaslal žalobkyni i druhou výzvu ze dne 29. 7. 2021 s pochybnostmi, které žalobkyně nevyvrátila žádnými důkazními prostředky.

10. Správce daně identifikoval rozpory v tvrzení paní P. (**bývalá jednatelka žalobkyně**) o rekonstrukci stávajícího bytu, rozdílu financování nákupu nemovitosti, i v rozdílu tvrzené ceny nemovitosti. V rámci rozsáhlého dokazování se žalobkyni nepovedlo prokázat, že nemovitost reálně využívala ke své ekonomické činnosti. Není tedy pravdou,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

že by užívání nemovitosti v letech 2017 a 2018 nebylo prokázáno, jak nesrozumitelně tvrdí v žalobě. Správce daně zastihl bývalou jednatelku žalobkyně při místním šetření konaném dne 4. 12. 2019 v nemovitosti. Uvedla, že tam bydlí pouze přechodně do doby ukončení rekonstrukce jejího původního bytu, toto její tvrzení ovšem neodpovídalo dalším zjištěním správce daně. Žalobkyně tedy dle něj postupovala v rozporu s § 78 a násl. zákona o DPH, když ve zdaňovacích obdobích prosinec 2017 a prosinec 2018 neprovedla v souvislosti s nemovitostí, kterou nevyužívala ke své ekonomické činnosti, úpravu odpočtu DPH. Ze stejného důvodu byl žalobkyni vyloučen i uplatněný nárok na odpočet DPH z přijatých zdanitelných plnění souvisejících s nemovitostí.

11. Žalovaný tvrdí, že důkazní břemeno unesl i ohledně neprokázání ekonomického využití motocyklů. Argumentuje tím, že nájemce motocyklu, pan F., je osobně spjat s žalobkyní. Předložený daňový doklad ohledně zapůjčení motocyklu vyhodnotil jako účelový. Obdobně správce daně vyhodnotil i druhý daňový doklad od pana P., neboť ten v minulosti působil jako jednatel žalobkyně. Dle žalovaného žalobkyně nedoložila, že plánuje pronájem motocyklů v budoucnosti, jak uvedla v žalobě.

12. Žalovaný navrhuje, aby soud nevyhověl důkaznímu návrhu na provedení výslechu svědka (konkrétní úřední osoby), která prohlédla motocykly. Z návrhu žalobkyně nevyplývá, co by chtěla tímto výsledkem prokázat.

III. Posouzení žaloby

13. Žaloba je včasná, podala ji osoba k tomu oprávněná. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v rozhodném znění (s. ř. s.)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

14. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali. Soud nenařídil jednání ani za účelem provedení důkazů, které žalobkyně navrhovala (viz dále). Správní spis si soud vyžádal, ovšem správním spisem, tj. včetně všech listin v něm založených, se nedokazuje. Soud ze správních spisů vychází, což plyne mj. z rozsudků Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS, *ECOPLAST*, nebo ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 68/2011-75, *Česká televize*.

15. Žaloba není důvodná.

16. Úvodem soud připomíná, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu stojí na principu, že je to žalobkyně, kdo s ohledem na dispoziční zásadu ovládající tento typ soudního řízení předkládá konkrétní důvody, pro které považuje napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby přitom zásadně předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (rozsudek NSS ze dne 19. 8. 2010, č. j. 7 Afs 64/2010-102). Není úlohou soudu, aby za ni jakkoli dotvářel žalobní argumentaci, zejména nemůže suplovat roli advokáta žalobkyně (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS). Žalobkyní namítaným aspektům věci se tedy soud může věnovat pouze v takové míře obecnosti, v jaké je sama vznesla (rozsudek NSS ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015-31, *město Třemošnice*).

17. Proto soud zaměřil svou pozornost jen a právě na jasně ohraničené žalobní body, které žalobkyně uplatnila v žalobě.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

18. Napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, odůvodnění je vystavěno na jasném, srozumitelném a uceleném argumentačním systému, z něhož rozumně plynou právní závěry [viz nález ÚS ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, *M. CAMBELL & SONS LIMITED*, bod 68; srov. také rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43, bod 41, a další].

19. Soud v obecné rovině připomíná, že v daňovém řízení má každý daňový subjekt povinnost sám daň přiznat, tedy má břemeno tvrzení, ale také povinnost toto své tvrzení doložit, tj. nese i břemeno důkazní. Dle § 92 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, v rozhodném znění (**daňový řád**), daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních. Je pak na správci daně, aby dokázal případné skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem [§ 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu]. Správce daně je povinen označit konkrétní skutečnosti, na jejichž základě hodnotí předložené evidence jako nevěrohodné, neúplné, neprůkazné či nesprávné. Jen tak může unést své zákonné

důkazní břemeno (rozsudek NSS ze dne 22. 10. 2008, č. j. 9 Afs 30/2008-86). Unese-li správce daně své důkazní břemeno, je opět na daňovém subjektu, aby prokázal soulad účetnictví se skutečností, tj. aby setrval na svých původních tvrzeních a doložil, že přes vzniklé pochyby se sporný účetní případ udál tak, jak je o něm účtováno, anebo aby naopak upravil svá původní tvrzení, nabídl tvrzení nová, reflektující existenci pochyb o souladu účetnictví se skutečností, a tato svá revidovaná tvrzení prokázal (např. rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2018, č. j. 1 Afs 382/2017-48, bod 23, a mnoho dalších). Z logiky věci přitom platí, že pokud správce daně důvodně zpochybní daňový doklad předložený ve smyslu § 73 odst. 1 písm. a) daňového řádu po splnění primární důkazní povinnosti, nelze tímto stejným dokladem prokázat věrohodnost, průkaznost a správnost údajů uvedených na něm samém.

20. Žalobkyně v žalobě opomněla specifikovat, v čem konkrétně spatřuje nesprávné hodnocení důkazů či nedostatky v zjišťování skutkového stavu. Tuto obecnou námitku soud nemůže za ni domýšlet (bod 16 shora). Soud přitom zjistil, že žalovaný jednoznačně poukázal na konkrétní pochybnosti o oprávněnosti tvrzeného odpočtu DPH. Daňové orgány v tomto případě hodnotily předložené a opatřené důkazy v souladu se zásadou jejich volného hodnocení (§ 8 daňového řádu). Soud v rozsahu obecné žalobní námitky neshledal nic, co by v tomto směru svědčilo o libovůli daňových orgánů. Naopak jak zpráva o daňové kontrole, tak rozhodnutí žalovaného jsou pečlivě sepsané. Výtka, že žalovaný neprovedl navrhované důkazy, je lichá. Ze spisu není patrný návrh důkazu, který žalovaný neprovedl. Žalobkyně takový důkaz v žalobě ani neoznačila.

21. Dle žalobkyně daňové orgány neprokázaly, že užívala nemovitost v průběhu let 2017 a 2018. K tomu je prvně důležité říct, že pokud žalobkyně zamýšlela odečíst pořízený dlouhodobý majetek (nemovitost), měla ji využívat k vlastní ekonomické činnosti, resp. k takovému využití ho připravovat (§ 78 a § 78a zákona o DPH). Soud upozorňuje, že daňové orgány nemusí prokázat, že žalobkyně nemovitost ekonomicky nevyužívala, postačí, pokud zjistí konkrétní skutečnosti, které vyvracejí tvrzení žalobkyně (bod 19 shora). Právě takové skutečnosti správce daně označil ve výzvách k odstranění pochybností. Zejména doložil vícero důkazů ohledně nejasností spojených s financováním koupě nemovitosti a o okamžité potřebě odstraňovat závady (např. s. 21 zprávy o daňové kontrole). Za klíčové soud považuje pochybnosti ohledně užívání nemovitosti v letech 2017 a 2018, které žalobkyně adekvátně nevysvětlila; např. rozpor v tvrzení žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

stran neužívání nemovitosti z důvodu její přípravy k pronájmu na straně jedné a účty za vodu a elektřinu, které jasně dokládají obývání nemovitosti v průběhu těchto let na straně druhé (s. 18 a 19 zprávy o daňové kontrole). Bývalá jednatelka žalobkyně si na adresu nemovitosti od listopadu 2017 nechala zasílat poštovní zásilky soukromého charakteru vč. zásilek od výrobce spodního prádla (s. 19 zprávy o daňové kontrole). Důvodné pochybnosti o pravdivosti tvrzení žalobkyně o tom, že její bývalá jednatelka pobývala v nemovitosti pouze dočasně po dobu rekonstrukce jejího dřívějšího bytu, vyvracejí svědectví jejích dřívějších sousedů, a také okolnost, že dřívější byt pronajímala dalším osobám (s. 11 zprávy o daňové kontrole). Ostatně i kód „R“, který u nemovitosti uvedla na daňovém přiznání k dani z nemovitých věcí za zdaňovací období 2018, značí nemovitost určenou k bydlení, nikoliv k podnikání (kódy „S“, „T“ a „U“; s. 25 zprávy o daňové kontrole). Od roku 2019 žalobkyně vede nemovitost pro osobní potřebu. Za těchto okolností soud sdílí podezření daňových orgánů, že žalobkyně v letech 2017 a 2018 užívala nemovitost jinak, než pro svou ekonomickou činnost ve smyslu zákona o DPH.

22. Žalobkyně tvrdí, že motocykly, resp. příslušenství k nim pořízené, používala k ekonomické činnosti (tvrdila, že jejím záměrem bylo motocykly pronajímat francouzské klientele, která měla bydlet ve shora řešené nemovitosti). Toto tvrzení ovšem v žalobě nerozvinula ani nepodložila relevantními skutečnostmi. Není zřejmé, který z důkazů má prokázat její tvrzení o výhradním použití motocyklů k ekonomické činnosti (srov. také rozporné tvrzení původního zmocněnce žalobkyně, který deklaroval i použití motocyklů pro vlastní potřebu). Pochybnosti žalovaného o výpovědní hodnotě dvou předložených faktur za krátkodobý pronájem motocyklů známým

žalobkyně jsou oprávněné (zejména s. 35, 37 a 42 zprávy o daňové kontrole). Posiluje je i absence náležité inzerce pronájmu v podobě internetových stránek, které byly „stále v přípravě“ (mimo jiné s. 41 zprávy o daňové kontrole). Rozhodně nelze tvrdit, že by tím žalobkyně unesla důkazní břemeno. Předložení dokladů samo o sobě neprokazuje, že obchodní transakce skutečně proběhla, a to o to víc, pokud šlo o hotovostní platby, které lze jednoduše předstírat. Soudu není známo, že by žalobkyně doložila poptávku na nájem motocyklu v roce 2021. Žalobkyně v žalobě ani nevysvětlila, jak konkrétně se poptávka v roce 2021 má vztahovat k odpočtům za předcházející období.

23. Soud neprovedl výslech úřední osoby, která prováděla prohlídku motocyklů. Předně žalobkyně měla navrhnout provedení důkazu, pokud ho považuje za přínosný, již v daňovém řízení. To by ostatně odpovídalo i § 115 odst. 4 daňového řádu. Jádrem dokazování tkví právě v daňovém řízení. V zásadě jej nelze volně překlápět do řízení před soudem. Nadto z důkazního návrhu dost dobře nevyplývá, co žalobkyně zamýšlí výslechem této úřední osoby prokázat, a tedy zda tento důkaz má – ve světle již dosud zjištěných skutečností – vůbec nějakou vypovídající schopnost ve vztahu k důvodům odepření odpočtu DPH.

IV. Závěr a náklady řízení

24. Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

25. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému nevznikly žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti. Soud tedy nepřiznal náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků (výrok II).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. října 2023

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.